

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC – 144/13

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 w zw. z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana S. J., zam. w R., dotyczącej udostępnienia jego danych osobowych na stronie internetowej [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana S. J., zam. w R., zwanego dalej Skarżącym, dotycząca udostępnienia jego danych osobowych na stronie internetowej [...]. Pełnomocnik Skarżącego w treści ww. skargi podniósł w szczególności cyt.: „(...) naruszenie danych osobowych mojego mandanta polega na umieszczeniu wbrew jego woli jego imienia, nazwiska i adresu na liście około 450 osób określonych jako neonaziści, wobec których właściciele strony [...] nawołują do podjęcia działań wymierzonych w osoby na niej figurujące; wnoszę o nakazanie przywrócenia stanu poprzedniego, w szczególności poprzez usunięcie uchybień i usunięcie danych osobowych mojego mandanta z przedmiotowej listy (...)”.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Na stronie internetowej [...] w wątku [...] udostępnione zostały dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska oraz adresu zamieszkania.

2. Strona internetowa o adresie [...] fizycznie zlokalizowana jest w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej (USA), w Houston, na serwerze posiadającym numer IP:[...].
3. Z notatki urzędowej Pana P. W. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w W. z dnia [...] lutego 2012 r. (sygn. akt [...]) wynika, iż adres IP:[...] przypisany jest do [...] i znajduje się w USA.
4. Z notatki urzędowej Pana M. W. mł. asp. Wydziału Dochodzeniowo – Śledczego Komendy [...] Policji z dnia [...] kwietnia 2012 r. wynika, iż adres IP poddomeny [...] zawiera się w zakresie adresów wykorzystywanych przez firmę L. znajdującą się w USA, a także to, że pliki strony [...] znajdują się na serwerze w USA.
5. Domena „[...]” została zarejestrowana za pośrednictwem rejestratora N. Sp. z o.o., z siedzibą w K.
6. Z pisma N. Sp. z o.o. z dnia [...] lutego 2012 r. skierowanego do Komendy [...] Policji wynika, iż abonentem domeny [...] jest Pan P. B., zam. w S.
7. Z protokołu przesłuchania świadka Pana P. B. w dniu [...] kwietnia 2012 r., przeprowadzonego w Komisariacie Policji w R., wynika, iż Pan P. B., pouczony o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 kk) oświadczył, że cyt.: „(...) około 10 lat temu zakupiłem domenę [...] i jestem jej właścicielem, natomiast zarządzają nią moi znajomi z B. w Niemczech, z Francji. W B. jest kolektyw >K. <, który zajmuje się zarządzaniem tą domeną, ja nie mam z tego żadnych profitów, tylko jestem jej właścicielem. Założyłem ją z myślą o udostępnieniu artystom na darmowe subdomeny. Subdomenami są m. in. [...], [...], gdzie jest forum. Jednak ja już na poziomie subdomen nie jestem użytkownikiem, ani właścicielem, czy zarządcą subdomeny. Użytkownikami są nieznane mi osoby, a zarządza nią kolektyw z B. Ja nie znam adresu kolektywu w B., nie znam też z nazwiska tych osób z kolektywu. Moja domena jest w całości udostępniona kolektywowi do tworzenia subdomen w nieokreślonej i nieograniczonej ilości, tam też jest cały proces tworzenia subdomen (...). Nic mi nie jest wiadome o zamieszczeniu listy polskich >faszystów< z danymi personalnymi i adresowymi w ramach operacji >B.<. Nie znam osób zarządzających Spółdzielnią Hostingową [...] w Polsce, nie wiedziałem nawet, że istnieje taka spółdzielnia. (...) ja takich treści antyfaszystowskich nie zamieszczałem i nie wiem, kto mógł je zamieścić (...)”.
8. Postanowieniem z dnia [...] lipca 2012 r. (sygn. akt [...]) Prokurator Prokuratury Rejonowej W. umorzył śledztwo I) w sprawie publicznego nawoływania w okresie od [...] stycznia 2012 r. do dnia [...] lipca 2012 r. w nieustalonym miejscu za pośrednictwem portalu [...] do popełnienia występku na osobach określonych na ww. portalu jako „faszyści”, tj. o czyn z art. 255 § 1 kk w zb. z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, w zw. z art. 11 § 2 kk; na podstawie art. 322 § 1

kpk wobec niewykrycia sprawców czynu zabronionego, II) w sprawie udostępnienia osobom nieupoważnionym w okresie od [...] stycznia 2012 r. do dnia [...] lipca 2012 r. w nieustalonym miejscu za pośrednictwem portalu [...] danych osobowych poprzez opublikowanie listy imion i nazwisk osób wraz z adresem zamieszkania, tj. o czyn z art. 51 ust. 1 ustawy, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy, ustawa określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych.

Stosownie do art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, ustawę stosuje się do osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych - które mają siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo w państwie trzecim, o ile przetwarzają dane osobowe przy wykorzystaniu środków technicznych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Stosownie natomiast do art. 3a ust. 1 pkt 2 ustawy, ustawy nie stosuje się do podmiotów mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, wykorzystujących środki techniczne znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie do przekazywania danych.

Stosownie do art. 7 pkt 7 ustawy, pod pojęciem „państwo trzecie” rozumie się państwo nienależące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

I tak, jak wynika z powołanego wyżej art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, w odniesieniu do przetwarzania danych przez podmioty mające siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, ustawa do jej stosowania przewiduje konieczność spełnienia przesłanki w postaci przetwarzania danych osobowych przy wykorzystaniu środków technicznych, które znajdują się na terytorium RP. Jeżeli ten warunek nie jest spełniony, brak podstaw do stwierdzenia właściwości ustawy polskiej, nawet jeśli przetwarzane dane dotyczą obywateli polskich. Jeżeli zatem środki techniczne służące do przetwarzania danych, jak np. serwery znajdują się na terenie innego kraju (państwa trzeciego), to wówczas przetwarzanie tych danych nie będzie podlegało polskiej ustawie (por. J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz „Ochrona danych osobowych. Komentarz” wydanie III Zakamycze 2004 r., str. 348-349).

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, iż z materiału dowodowego sprawy wynika, iż dane osobowe Skarżącego udostępnione na stronie internetowej [...], podobnie jak inne pliki strony [...], znajdują się na serwerze w USA, a zatem środki techniczne (serwery) służące przetwarzaniu danych Skarżącego zlokalizowane są w państwie trzecim w rozumieniu ustawy.

Jednocześnie w sprawie brak jest dowodów na to, by dane Skarżącego na wskazanej stronie internetowej przetwarzane były za pomocą środków technicznych znajdujących się na terytorium RP. W szczególności z oświadczenia Pana P. B. (administratora domeny [...]) wynika, iż nie ma wpływu na treści zamieszczane na subdomenie [...], oraz nie ma wiedzy o tym, jaki podmiot je tam nie zamieścił, zaś sam tego nie uczynił. Podobnie w sprawie brak jest dowodów na to, by istniały środki techniczne znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które byłyby wykorzystywane przy przetwarzaniu danych Skarżącego w celach innych niż transfer danych.

Powyższe ustalenie powoduje tym samym, iż do kwestionowanego przetwarzania danych osobowych Skarżącego przepisy ustawy nie znajdują zastosowania, co jednocześnie oznacza brak kognicji Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w niniejszej sprawie.

Na marginesie wskazać należy, iż podobnie Prokuratura Rejonowa W., jako organ dysponujący zdecydowanie szerszymi instrumentami prawnymi do ustalenia okoliczności faktycznych udostępnienia danych osobowych na stronie [...], w ww. sprawie [...] nie zdołała ustalić danych zmierzających do wykrycia sprawców publikacji listy na portalu [...], tj. ustalić danych personalnych tych osób, co mogłoby skutkować wydaniem postanowienia o przestawieniu zarzutów, a to z kolei spowodowało wydanie ww. postanowienia z dnia [...] lipca 2012 r. o umorzeniu śledztwa w tej sprawie.

Wskazać zatem w tym miejscu należy, iż stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U 2000 r. Nr 98, poz 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). W konsekwencji, jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, podjęta byłaby decyzja merytoryczna tj. decyzja rozstrzygająca sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem kończąca ją w danej instancji. Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W związku z powyższym stwierdzić należy, iż niniejsze postępowanie wobec braku kognicji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w tej sprawie jest bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 105 § 1 kpa i jako takie podlega umorzeniu.

Mając powyższe na względzie, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).